

Dosarul nr. 1ra-3/2022

1-18075881-01-1ra-03012022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Prodan Fiodor Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 05.01.2018 - 20.01.2020

2. *instanța de apel:* 13.04.2020 - 29.09.2021

3. *instanța de recurs:* 03.01.2022 - 01.03.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 20 ianuarie 2020, Prodan Fiodor Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa numită lui Prodan Fiodor Xxxxx a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

A fost dispusă încasarea din contul lui Prodan Fiodor în beneficiul statului, suma de 1 440 (o mie patru sute patruzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr. 84/D din 06 iulie 2017 și raportului de expertiză auto-tehnică nr. 34/12/1-R-4185 din 22 august 2017.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Prodan Fiodor, la data de 16.05.2017 aproximativ pe la orele 21:30, conducând automobilul de model „Toyota Carola” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul R-2 Bender-Chișinău în direcția mun. Chișinău, deplasându-se prin s.Chetrosu raionul Anenii Noi, km.22+500m, având în sine încredere, nu a manifestat prudență sporită la trafic ce i-ar permite să prevadă

situațiile periculoase, ce pot apărea în traficul rutier, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, fără a ține permanent seama de următorii factori, condițiile rutiere - timp de noapte, unde vizibilitatea este redusă, locul conducerii - fiind în zona de acțiune a indicatorului rutier de informare nr.5.63 "intrare în localitate" și a indicatorului de avertizare nr. 1.20 „Trecerea pentru pietoni” din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, se deplasa cu viteza sporită de 52 km/ora, nu a redus viteza pînă la limita ce i-ar garanta siguranța traficului la momentul respectiv, ca urmare, a tamponat pietonul Lungu Petru, care în acel moment traversa traseul de la stînga la dreapta relativ direcției de deplasare a mijlocului de transport. În rezultatul tamponării lui Lungu Petru i-a fost cauzată conform raportului de expertiză medico-legală nr. 084/D din 06 iulie 2017, vătămare gravă ce prezintă pericol pentru viață și are legătură cauzală directă cu survenirea decesului lui Lungu Petru. Consecințele accidentului rutier și urmările survenite au legătura cauzală cu nerespectarea de către lui Prodan Fiodor a prevederilor Regulamentului circulației rutiere și anume: pct. 10 subpunctul 1) litera b), potrivit căruia „*persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum*”; pct. 45 alin. (1) „*Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră*”; pct. 45 alin. (2) „*în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului*”; pct. 47 lit. a) „*Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități – 50 km/h*”; pct. 122 alin. (3) lit. b) potrivit căreia „*este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice... la dispozitivele de iluminare... sunt dereglate farurile*”.

Astfel, prin acțiunile sale Prodan Fiodor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, individualizată prin „*încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul persoanei.*”

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei stabilite, din motivul blândeței pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care Prodan Fiodor să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b)

Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că:

- sentința este neîntemeiată sub aspectul blândeții acesteia, deoarece instanța de judecată nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei;

- deși au fost prezentate probe directe în săvârșirea infracțiunii în cauză, inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate ceea ce denotă faptul, că el n-a perceput gravitatea faptei săvârșite, reeducarea și încadrarea acestuia în societate urmează a fi efectuată prin privarea acestuia de libertate;

- în rezultatul săvârșirii infracțiunii în cauză victima a decedat pe loc. Statul, inclusiv și în persoana organelor de drept, fiind obligat în vederea protejării persoanei împotriva oricărei forme de vătămare, fapt expres stipulat în art. 3 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, art. 55 alin. (2) al Constituției RM, tolerând astfel de fapte prin emiterea unei astfel de sentințe, cu aplicarea unei pedepse ce nu corespunde gravității faptei, consideră că se tolează faptele ilegale ale inculpatului;

- în circumstanțele descrise, instanța de judecată a pronunțat o sentință prea blândă. Or, condamnarea inculpatului într-un proces penal echitabil demonstrat cu probe de acuzare pertinente și concludente, nefiind argumentată suficient prin apreciere pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei de către instanța de judecată, interpretare ce nu plasează suportul juridic bine argumentat al unei infracțiuni prin care persoana a decedat;

- a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de privațiune de libertate pe un termen posibil de 5 ani, dând o apreciere obiectivă situației de fapt, că anterior nefiind condamnat, instanța i-a stabilit o pedeapsă penală cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, consideră, că instanța a tolerat o astfel de faptă prin emiterea unei astfel de sentințe, cu aplicarea unei pedepse ce nu corespunde gravității faptei, consideră că tolerând faptele ilegale ale inculpatului, creându-i inculpatului o facilitate excesivă pentru comiterea altor fapte social periculoase, ce ar putea avea urmări mult mai grave decât cele existente.

3.2 Inculpatul Prodan Fiodor, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanța, conform căreia, să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat, că:

- soluția adoptată este în contradicție cu circumstanțele de fapt, iar probele acuzării au fost apreciate extensiv defavorabil, fapt ce a lezat drepturile de liber acces la justiție și la un proces echitabil;

- probele acumulate denotă lipsa în acțiunile lui a componentei de infracțiune;

- sentința este una ilegală, și urmează a fi casată, cu pronunțarea unei sentințe de achitare, din lipsa în acțiunile sale a componentei de infracțiune.;

- potrivit raportului de expertiză judiciară nr.1095-1099 din 07 iunie 2019, în condițiile producerii impactului, nu dispunea de posibilitate tehnică de a evita tamponarea;

- soluția instanței este în contradicție cu circumstanțele de fapt și de drept, ce denotă ilegalitatea sentinței;

- instanța nu a supus unei aprecieri ample și multilaterale toate probele în partea coroborării acestora, limitându-se în sentință numai la enumerarea acestora, fără a se expune pe marginea impactului probelor asupra soluției adoptate;

- instanța nu s-a expus pe marginea admiterii sau neadmiterii probelor apărării, aduse în susținerea nevinovăției sale, pentru ca participanții să cunoască care din probele prezentate au fost reținute la adoptarea sentinței. Invocă că în esență, că instanța soluționând cauza s-a bazat pe faptul că, el fiind un conducător experimentat, cu un stagiu de conducere de 30 ani, urma să prevadă apariția pietonului care în mod neregulamentar traversează carosabilul, adică ar trebui să prevadă, că anume în timpul și în locul producerii accidentului, Lungu P. se va angaja în traversarea carosabilului;

- alegațiile în cauză contravin exigențelor pct. 3.4 RCR și sunt absolut nefondate, or posibilitatea sau imposibilitatea de a prevedea anumite fapte, urmează să fie precedată de anumiți factori, care nu au fost stabiliți în situația din speță. Un alt argument eronat reținut de instanță, este faptul că potrivit declarațiilor martorului Platonov Liudmila, alți șoferi îl claxonau pe Lungu P. și el în aceste circumstanțe, chipurile trebuia să prevadă pericolul pentru circulație creat de Lungu P.;

- nu pot fi reținute ca verosimile aceste concluzii, deoarece la momentul când Lungu P., era claxonat, nu se afla în apropierea nemijlocită de locul accidentului și fizic nu putea auzi claxonarea;

- instanța se contrazice, deoarece în constatările sale afirmă că, careva alte automobile la momentul accidentului în apropiere nu erau și nu creau careva impedimente, respectiv nu este clar cum putea să perceapă claxonarea;

- instanța a supus unei aprecieri critice declarațiile martorului acușării Platonov Liudmila, reieșind din unica contradicție între declarațiile date de martor la faza de urmărire penală (distanța până la trecerea pentru pietoni 20 m) și în instanța de judecată (aceeași distanță 100 m). Cum a influențat aprecierea critică a instanței la soluționarea cauzei nu este clar, dacă dubiile urmau a fi interpretate în favoare și nu în defavoarea inculpatului;

- instanța s-a limitat numai la constatările existenței unei legături de cauzalitate între decesul victimei și faptul tamponării, care nu au fost contestate de părți, însă nu s-a expus referitor la capetele acușărilor în partea ce ține de încălcările RCR imputate în rechizitoriu și criticile aduse acestor încălcări. În mod normal încălcările regulilor de securitate a circulației în acțiunile conducătorului unității de transport, determină latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264 Cod penal și drept consecință de cauză existența sau inexistența componentei de infracțiune;

- probele denotă că, în momentul apariției pietonului în câmpul de vizibilitate, a aplicat frânarea, respectiv a acționat în conformitate și nu contrar prevederilor pct. 45(2) RCR, precum se impută;

- acuzatorul de stat căruia în virtutea obligațiilor sale funcționale îi revine sarcina de a prezenta probe pertinente și concludente referitoare la vizibilitatea pietonului pe carosabil (care era îmbrăcat în haine întunecate), n-a prezentat asemenea probe, fapt ce nu poate fi interpretat în defavoarea sa. Referitor la acest capăt al acuzațiilor, este relevant raportul de expertiză autotehnică nr.1095-1099 din 07.06.2019, potrivit căruia expertul a ajuns la concluzia că, în condițiile producerii accidentului, inculpatul nu dispunea de posibilitate tehnică de a evita impactul, cauza acestuia fiind lipsa unui spațiu suficient pentru a opri automobilul, în momentul declanșării pericolului pentru circulație;

- securitatea circulației nu depinde numai de viteza de deplasare a automobilului, ci și de cea a pietonului, inclusiv acțiunile acestuia. În cazul dat Lungu P. urma să se abțină de la traversarea periculoasă, deoarece avea posibilitate reală de a vedea automobilul din timp, pe când inculpatul nu avea această posibilitate. În situația din speță însă, timpul scurs din momentul declanșării pericolului în momentul când pietonul a devenit vizibil pentru inculpat și până la impact, evident că nu a fost suficient pentru a evita impactul, fapt care a condiționat producerea accidentului. Consideră, că acuzatorul de stat în rechizitoriul face referire la faptul că, locul impactului se afla în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere 5.63 "*întrare în localitate*" și 1.20 "*Trecerea pentru pietoni*". Cu referire la primul indicator, menționează că, el a ținut cont de faptul că, se deplasează în localitate și a întreprins măsurile de rigoare pentru asigurarea securității circulației, impuse de regulament. În partea ce ține de indicatorul rutier 1.20, alegațiile acuzatorului nu corespund adevărului, or locul impactului nu se află în zona de acțiune a acestuia, trecerea pentru pietoni fiind amplasată cu circa 100 m până la locul impactului. Conform art. 51 Cod penal, temeiul juridic de atragere a persoanei la răspundere penală o constituie componența de infracțiune;

-lipsa cel puțin a unui singur element, iar în situația din speță a laturii obiective, impune excluderea răspunderii penale, din lipsa elementelor infracțiunii. În asemenea circumstanțe, consideră, că atât circumstanțele de fapt descrise în rechizitoriu, cât și pretinsele încălcări RCR înserate în rechizitoriu, nu și-au găsit confirmare în materialele cauzei, ce denotă lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar drept consecință de cauză lipsa componenței de infracțiune. În același timp, nerespectarea de către pietonul Lungu P. a prevederilor pct. 114 RCR, se află într-o legătură de cauzalitate directă cu consecințele suportate;

- potrivit rechizitoriului, lui Prodan F. i-au fost imputate următoarele încălcări ale Regulamentului Circulației Rutiere (RCR):

-pct. 10 alin. (1) lit. b), potrivit căruia *persoana care conduce un vehicul trebuie să posedă cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posedă*

dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; pe lângă faptul că, încălcarea imputată poartă un caracter formal, nici acuzatorul și nici instanța n-au relatat prin ce s-a manifestat această încălcare și care a fost impactul acesteia asupra situației din speță. Mai mult ca atât, atrage atenția la contradicțiile apărute, or însuși instanța a conchis că inculpatul având un stagiul de conducere de circa 30 ani, a unităților de transport de cat. „B, C”, cunoaște prevederile Regulamentului și respectiv posedă o dexteritate suficientă pentru a conduce în siguranță unitățile de transport;

-pct. 45 alin. (1) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că *conducătorul trebuie să conducă vehiculul, în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția;* acuzatorul n-a adus nici o probă în susținerea acestui capăt al acuzațiilor, or nimeni n-a indicat la faptul că starea psihofiziologică a inculpatului, la momentul producerii impactului era afectată, ultimul fiind treaz, neobosit, nestresat. În situația dată, nu este clar ce a reținut instanța, când a constatat că inculpatul a comis această încălcare;

b) *dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase;* La momentul producerii accidentului, stagiul de conducere a inculpatului constituia circa 30 ani și acesta posedă o dexteritate suficientă pentru a conduce în securitate unitatea de transport. Totodată, pietonul Lungu P. a traversat carosabilul contrar exigențelor RCR într-un loc interzis, care nu este menit pentru traversare de către pietoni, și Prodan F. nu putea prevedea o eventuală apariție a pietonilor. Mai mult ca atât, reieșind din faptul că, locul dat nu este iluminat, iar pietonul era îmbrăcat în haine întunecate, Prodan F. nu putea cunoaște din timp despre existența lui Lungu P. pe carosabil și mai mult ca atât despre intențiile acestuia. Anume Lungu P. angajându-se în fugă să traverseze carosabilul prin fața automobilului inculpatului, a declanșat pericolul pentru circulație. În asemenea condiții, este nefondată ipoteza, precum că Prodan F. ar fi avut posibilitate și trebuia să prevadă acțiunile imprevizibile ale lui Lungu P., adică că ultimul fără a se asigura de securitatea la trafic deși avea posibilitate reală de a vedea automobilul ce cu farurile conectate se apropie de el, fără a ține cont de viteza automobilului ce se apropie, într-un loc interzis, punându-și viața în pericol, a început traversarea, adică a acționat contrar Regulamentului Circulației Rutiere;

d) *situația rutieră*, este remarcabil faptul că nici acuzarea de stat și nici instanța nu a specificat, prin ce situația rutieră în condițiile din speță a deviat de la cea normală. Or, în seara cu pricină nu era ghețuș, ploi abundente, ceață e.t.c. Adică situația din speță era una tipică, pentru acest anotimp, localitate, traseu etc.

- potrivit prevederilor pct. 45 alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, în momentul apariției obstacolului ce poate fi observat de conducător în limita de vizibilitate, conducătorul este obligat să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Coraportând aceste prevederi la situația din speță, constată că pericolul pentru circulație a fost declanșat de către pietonul Lungu

P., în momentul când acesta a apărut în câmpul de vizibilitate, or în caz contrar, dacă ultimul se abținea de la traversarea carosabilului, accidentul se excludea;

- probele denotă că, la momentul declanșării pericolului pentru circulație, Prodan F. a aplicat frânarea, respectiv a acționat în conformitate și nu contrar prevederilor pct. 45(2) RCR, precum i se impută. În același timp, acuzatorul de stat căruia în virtutea obligațiilor sale funcționale îi revenea sarcina de a prezenta probe pertinente și concludente referitoare la vizibilitatea pietonului pe carosabil (care era îmbrăcat în haine întunecate), n-a prezentat asemenea probe;

- prin raportul de expertiză autotehnică nr. 1095-1099 din 07.06.2019, expertul a ajuns la concluzia că, în condițiile producerii accidentului, Prodan F. nu dispunea de posibilitate tehnică de a evita impactul, cauza acestuia fiind lipsa unui spațiu suficient pentru a opri automobilul, în momentul declanșării pericolului pentru circulație. La acest capitol este important de reținut că, securitatea circulației nu depinde numai de viteza de deplasare a automobilului, ci și de cea a pietonului, inclusiv acțiunile acestuia. În cazul dat, Lungu P. urma să se abțină de la traversarea periculoasă, deoarece, avea posibilitate reală de a vedea automobilul. În situația din speță însă, timpul scurs din momentul declanșării pericolului în momentul când pietonul a devenit vizibil și până la impact, evident că nu a fost suficient pentru a evita impactul, fapt ce a condiționat producerea accidentului;

-pct. 47 alin. (2) lit. a), *limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități-50 km/h*"; Potrivit materialelor cauzei, la momentul declanșării pericolului, viteza de deplasare a automobilului, a constituit 52 km/h. Reieșind din declarațiile inculpatului, în momentul deplasării, acul vitezometrului (odoratorului) automobilului indica 50 km/h. La acest capitol este relevant și faptul că legislația RM, în special Codul Contravențional ce reglementează abaterile din domeniul securității circulației rutiere și consecințele acestor abateri (art. 236 CC), stipulează că constituie abatere depășirea vitezei maxime de deplasare, cu mai mult de 10 km/h, adică în localități de la 61 km/h, dacă nu există indicatoare ce limitează viteza maximă. Logica legiuitorului în situația dată, este bazată pe faptul că odoratorul, ca și orice aparat de măsurare, în dependență de model poate avea marja sa de eroare. Mai mult ca atât, este imposibil de a diferenția vizual viteza de 50 și 52 km/h, la odorometru cu ac, în final, acuzatorul de stat a ezitat să aducă careva argumente, de natură să confirme care a fost impactul depășirii vitezei, precum și o elementară legătură de cauzalitate între depășire și consecințele impactului;

-pct. 122 alin. (3) lit. b) RCR, *este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice la dispozitivele de iluminare... sunt dereglate farurile.*" și acest capăt al acuzațiilor este unul declarativ, or construcția automobilului permite reglarea farurilor, din salonul automobilului, printr-un buton ce coboară sau ridică lumina farurilor. În situația din speță, martorul Coteț Maxim, care a participat la examinarea automobilului, fiind angajat al stației de reparație SRL „Autorevizor AN”, până la efectuarea inspecției, urcând în automobil, a poziționat butonul de reglare în poziția „0”, ce semnifică poziția maximal ridicată a

farurilor, după care a purces la verificarea propriu zisă. În asemenea mod, Coteț M., nu a verificat situația de fapt, adică care a fost starea dispozitivului de iluminare nemijlocit la momentul producerii impactului, dar a schimbat poziția sistemului de iluminare intervenind în mecanismul de reglare. În egală măsură, alegațiile date nu pot fi reținute, or poziționarea farurilor în poziția maximă ridicată, ar însemna o eventuală orbire al celorlalți participanți la trafic, ce ar constitui o abatere separată;

-în același timp, acuzatorul de stat face referire că locul impactului se afla în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere 5.63 „intrare în localitate” și 1.20 „Trecerea pentru pietoni”. Cu referire la primul indicator, inculpatul Prodan F., a ținut cont de faptul că se deplasează în localitate și a întreprins măsurile de rigoare pentru asigurarea securității circulației reducând viteza la limita admisibilă, impusă de Regulamentul Circulației Rutiere. În partea ce ține de indicatorul rutier 1.20, alegațiile acuzatorului nu corespund adevărului, or locul impactului nu se află în zona de acțiune a acestuia, trecerea pentru pietoni fiind amplasată cu circa 100 m, până la locul impactului;

-circumstanțele de fapt descrise în rechizitoriu, cât și preținsele încălcări ale Regulamentului Circulației Rutiere înserate în rechizitoriu, nu și-au găsit confirmarea în materialele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, examinând probatoriul administrat, instanța de apel, consideră dovedită vina inculpatului Prodan Fiodor, prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile succesului părții vătămate Lungu Boris, martorilor Platonov L., Prodan N., expertului Gheorghe Lențadate, ordonanța de pornire a urmăririi penale în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal din data de 05 iunie 2017 (f.d.1); raportul de primirea informației prin telefon privind comiterea unei fapte ilicite din 16 mai 2017 (f.d.20); proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 16 mai 2017, s. Chetrosu, r-nul Anenii Noi, traseul R-2, km 22+500m (f.d. 24); schița accidentului rutier din 16 mai 2017 (f.d.25-26); fototabel anexă la procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 16 mai 2017 (f.d. 27-28); proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 18 iulie 2017 (f.d. 29-32); schița accidentului rutier din 18 iulie 2017 (f.d.33); proces-verbal cu privire la reținerea vehiculului, proprietarul căruia este Prodan Natalia, automobilul condus de către Prodan Fiodor la data de 16 mai 2017 (f.d.34); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală – automobilul de model „Toyota Corola” cu n/î XXXXX de culoare albă, din 08 septembrie 2017 (f.d.35); Test Drager din 16 mai 2017, efectuat în privința lui Prodan Fiodor, în rezultatul căruia s-a constatat că inculpatul era în stare de trezie (f.d. 37); raport de verificare tehnică a vehiculului de model „Toyota Corola” cu n/î XXXXX ce-i aparține cu drept de proprietate lui Prodan Natalia (f.d. 38-39); extras din Registrul de Stat al Populației în privința lui Prodan Fiodor din data de 16 mai

2017 (f.d.40); certificat eliberat de IMSP Institutul de Medicină Urgentă privind internarea lui Lungu Petru la 17 mai 2017 și decesul la 22 mai 2017 (f.d. 41); certificatul de deces pe numele lui Lungu Petru, din data de 06 iulie 2017 (f.d.42); ordonanță de recunoaștere în calitate de succesor a părții vătămate Lungu Petru – Lungu Boris (f.d. 44-45); procesul-verbal de audiere a succesorului părții vătămate Lungu Boris din 15 iunie 2017 și 13 decembrie 2017 (f.d.46-47); proces-verbal de audiere a martorului Lungu Mihail din 13 decembrie 2017 (f.d.48); proces-verbal de audiere a martorului Platonov Liudmila din 06 iunie 2017 (f.d.50- 51); proces-verbal de audiere a martorului Mihăilă Veronica din 06 iunie 2017 (f.d.52-53); raport de expertiză nr. 1026 din 30 iunie 2017 efectuat în privința lui Lungu Petru (f.d. 55-58); raport de expertiză judiciară nr. 84/D din 06 iulie 2017, efectuat în privința lui Lungu Petru (f.d.62-66); raport de expertiză judiciară auto-tehnică nr. 34/12/1-R-6785 din 27 decembrie 2017 a automobilului model „Toyota-Corolla” cu n/î XXXXX (f.d.78-81); procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 31 octombrie 2017 (f.d.87); fototabelul procesului-verbal de cercetare la fața locului din data de 31 octombrie 2017 și anexele de la Autoritatea Centrală de Metrologiei a RM, SRL „Autorevizor” (f.d.88-91); revendicare a DIEO a MAI RM (f.d. 95); ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuït Prodan Fiodor din data de 11 iunie 2017 (f.d.101); ordonanță de pune sub învinuire în privința lui Prodan Fiodor din data de 04 octombrie 2017 (f.d.108); proces-verbal de audiere a învinuitului Prodan Fiodor din data de 04 octombrie 2017 (f.d.110); recipisă de la cet. Lungu Mihail (f.d.112); formular de comandă pentru serviciile funerare, efectuate de către Prodan Fiodor din 26 mai 2017 (f.d.113); recipisă întocmită de Lungu Boris (f.d.114); copia bonurilor de plată pentru înmormântare și serviciile funerare în privința lui Lungu Petru, eliberate pe numele lui Prodan Fiodor (f.d.115); cartela transportului eliberată de către Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor a automobilului „Toyota Corolla”, cu n/î XXXXX (f.d. 116); ordonanța de punere sub învinuire a lui Prodan Fiodor Xxxxx din 28 noiembrie 2017 (f.d.117).

Instanța de apel, examinând probatoriul, a considerat dovedită vina inculpatului Prodan Fiodor privind încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul persoanei, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În sensul acestui element constitutiv al infracțiunii săvârșite de către inculpatul Prodan Fiodor, instanța de apel a reiterat că obiectul juridic principal, ce se constituie din siguranța traficului rutier a fost întrunit pe deplin, în contextul în care de către acuzarea de stat corect s-a statuat că inculpatul nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și

modalității de conducere a vehiculului, fără a ține permanent seama de următorii factori, condițiile rutiere - timp de noapte, unde vizibilitatea este redusă, locul conducerii - fiind în zona de acțiune a indicatorului rutier de informare nr.5.63 "intrare în localitate" și a indicatorului de avertizare nr. 1.20 „Trecerea pentru pietoni” din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, se deplasa cu viteza sporită de 52 km/ora, nu a redus viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului la momentul respectiv, ca urmare, a tamponat pietonul Petru Lungu.

În asemenea circumstanțe, drept consecință, obiectul juridic al infracțiunii comise de către Prodan Fiodor și-a găsit confirmare integrală și nemijlocit prin raportul de expertiză nr. 1026, efectuată în privința lui Lungu Petru, din care rezultă, că moartea lui Lungu Petru, a survenit la data de 22.05.2017 ora 21:00 min, în rezultatul traumei cranio-cerebrale deschise manifestate prin plagă în regiunea fronto-temporală dreapta, echimoză periorbitală pe dreapta, hemoragii în țesuturile moi pericraniene și în mușchiul temporal drept, fractura bolții și bazei craniului, hemoragii subarahnoidiene, contuzie cerebrală, sânge în ventriculi cerebrali și hemoragii secundare în trunchiu cerebral, ceea ce se confirmă prin datele necropsiei și adevărate histologic. La examinarea medico-legale s-au depistat următoarele leziuni corporale: trauma cranio-cerebrală deschisă cu plagă în regiunea fronto-temporală dreaptă (suturată chirurgical), echimoză periorbitală pe dreapta, hemoragii în țesuturile moi pericraniene și în mușchiul temporal drept, fractura bolții și bazei craniului, hemoragii subarahnoidiene, contuzie cerebrală, sânge în ventriculi cerebrali, hemoragii secundare în trunchiu cerebral; trauma închisă a toracelui: fracturi costale indirecte pe dreapta, contuzia pulmonară; trauma închisă a bazinului: dehiscența simfizei pubiene, fracturi ale ramurii superioare pubiene drepte și osului ischiatic drept cu hemoragii în țesuturile moi adiacente; trauma închisă a membrului inferior drept: fractura fibulei în treimea superioară și fractura tibiai în treimea inferioară. Toate leziunile corporale sus-descrie au fost produse prin acțiunea traumatică cu corp contondent, sau la lovirea de acesta, posibil în circumstanțele indicate în îndreptare, și în comun se califică ca vătămare gravă.

În circumstanțele menționate, instanța de apel a reținut că, la capitolul dat s-a specificat norma din actul normativ care a fost încălcat de către inculpatul Prodan Fiodor, iar învinuirea constatată este una bine probată și determinată concret și clar, în lipsa de careva dubii sau interpretări eronate.

Prin urmare, instanța de apel a remarcat că, nu și-a găsit confirmare alegația inculpatului de referință la faptul că, dânsul nu este vinovat de comiterea accidentului rutier, or, această versiune este una pur subiectivă, în situația în care s-a confirmat că, acesta având în sine încredere, nu a manifestat prudență sporită la trafic ce iar permite să prevadă situațiile periculoase, care pot apărea în traficul rutier, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare

a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, fără a ține permanent seama de următorii factori, condițiile rutiere - timp de noapte, unde vizibilitatea este redusă, locul conducerii - fiind în zona de acțiune a indicatorului rutier de informare nr.5.63 *"intrare în localitate"* și a indicatorului de avertizare nr. 1.20 *"Trecerea pentru pietoni"* din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, se deplasa cu viteza sporită de 52 km/ora, nu a redus viteza până la limita ce i-ar garanta siguranța traficului la momentul respectiv, ca urmare, a tamponat pietonul Petru Lungu, care în acel moment traversa traseul de la stânga la dreapta relativ direcției de deplasare a mijlocului de transport.

Or, deși inculpatul a declarat că, la trecerea de pietoni a micșorat viteza, s-a deplasat mai departe cu gândul că de acum nu mai este nimeni. În mijlocul traseului la linia care desparte fluxurile de transport, a observat o persoană de gen masculin care fugea din stânga spre dreapta de la magazinul „KM22”. El, nu a reușit să se ferească de pietonul care era îmbrăcat în haine întunecate și nu avea careva semne pe haină reflectorizante și din acest motiv, era greu de observat pe carosabil și nu putea prevedea apariția pietonului, deoarece locul în care a trecut partea vătămată nu era pe porțiunea trecerii de pietoni, care se afla pe porțiunea de drum până la 100 metri de la locul de trecere de pietoni și l-a tamponat, faptul dat nu exonerează conducătorul auto de obligația de respectare a exigențelor în conducere, de vreme ce survenirea decesului lui Lungu Petru se datorează anume imprudenței manifestate de către Prodan Fiodor în timpul conducerii.

Nu poate fi admis nici motivul inculpatului precum că, instanța de judecată nu a dat o apreciere probelor, precum și faptul că, aceasta nu și-a motivat hotărârea, or, în cazul dat, s-a adeverit vinovăția inculpatului, prin probe pertinente și concludente, ce coroborează între ele, iar în fine, s-a constatat că Prodan Fiodor din imprudență a săvârșit infracțiunea.

La fel, este necesar de mai menționat că, tamponarea părții vătămate a avut loc anume urmare a manifestării imprudenței față de obligațiile pe care trebuia să le aibă inculpatul în calitate de conducător al unui mijloc de pericol social sporit.

Astfel, prima instanță a dat o apreciere obiectivă ansamblului de probe prezentate de acuzatorul de stat și a constatat în mod întemeiat că, a fost dovedită indubitabil săvârșirea infracțiunii de către Prodan Fiodor, astfel încât instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, a constatat că nu sunt temeieri de implicare a instanței de apel în sentința primei instanțe în vederea casării acesteia, motiv pentru care respinge ca fiind nefondat apelul procurorului precum și apelul inculpatului Prodan Fiodor, menținând hotărârea atacată.

Cu privire la argumentul procurorului potrivit căruia instanța greșit i-a aplicat inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, stabilindu-i un termen de „probă”, în loc de „probațiune”, instanța de apel a menționat că aceasta este o eroare evidentă

strecurată în sentință și care poate fi corectată prin mecanismul prevăzut la art. 249-250 Cod de procedură penală.

Referitor la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a stabilit că prima instanță i-a aplicat inculpatului Prodan Fiodor, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 3 ani, iar potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

Prima instanță a considerat, că în privința inculpatului poate fi realizat scopul legii penale, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, și ținând cont de lipsa circumstanțelor agravante, personalitatea inculpatului care este căsătorit și are doi copii minori la întreținere, că acesta a reparat prejudiciul material cauzat prin infracțiune, astfel a conchis că în privința inculpatului Prodan Fiodor, pentru săvârșirea unei infracțiuni din imprudență, este echitabilă aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată pentru un termen de probă de 1 an.

Așadar, instanța de apel a apreciat că prima instanță corect a conchis că, o pedeapsă neprivativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a precizat că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, dar o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit că acțiunile inculpatului Prodan Fiodor întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă și care nu prevede pedepse principale alternative, doar pedeapsa principală cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

La stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 75, 76 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că infracțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana inculpatului, care se află pe banca acuzaților pentru prima dată, este caracterizat pozitiv, are la întreținere doi copii minori, de comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea infracțiunii, deși nu a recunoscut vina a suportat toate cheltuielile referitor la tratamentul lui Lungu Petru și pentru serviciile funerare și de comportamentul pietonului decedat, care la momentul producerii accidentului rutier era în stare de ebrietate alcoolică avansată și anume în rezultatul stabilirii alcoolemiei, în sânge s-a depistat alcool - 2,20 g/l, conform buletinului de analiză (f.d. 62-66), precum și faptul traversării carosabilului neregulamentar.

În concluzie, instanța de apel a reținut că, pedeapsa stabilită de către prima instanță cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Instanța de apel a considerat că, este inoportun de a fi aplicată față de inculpatul Prodan Fiodor, pedeapsa cu executarea reală, așa cum a pledat acuzatorul de stat în situația în care se reține că, deși, în urma acțiunilor inculpatului Prodan Fiodor a decedat o persoană, la caz, este necesar de remarcat faptul că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență, cu atât mai mult, se ține cont și de circumstanțele de fapt, or, victima, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, a trecut drumul în loc neregulamentar.

Astfel, ținând cont de faptul, că raportul de expertiză judiciară, raportul de expertiză medico-legală nr. 84/D din 6 iulie 2017 și expertiza auto-tehnică nr. 34/12/1-R-4185 din 22 august 2017, au fost utilizate în sensul art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală în calitate de probe, fiind puse la baza învinuirii inculpatului Prodan Fiodor, instanța de apel a considerat că, costul cheltuielilor judiciare urmează să fie suportate de către inculpat, având în vedere că acesta se face vinovat de săvârșirea faptei infracționale incriminate.

În urma celor expuse, instanța de apel a reținut că, cheltuielile de judecată în sumă de 1 440 lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară, raportul de expertiză medico-legală nr. 84/D din 6 iulie 2017 și expertizei auto-tehnică nr. 34/12/1-R-4185 din 22 august 2017, urmează a fi achitate anume din contul lui Prodan Fiodor în contul statului, având în vedere că, la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea, la caz, a rapoartelor de expertiză.

6. Procurorul declară recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea individualizării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie exclusă aplicarea art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Prodan Fiodor.

În motivarea recursului acuzarea indică că pedeapsa stabilită inculpatului Prodan Fiodor este una prea blândă în raport cu fapta și consecințele acesteia grave, care în speță este fatală.

Consideră că prima instanță nemotivat a dispus aplicarea în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, întrucât un regim suspensiv al unei pedepse deși corect individualizate (pedeapsa închisorii), nu va asigura un echilibru cert între scopul de reeducare al inculpatului recunoscut vinovat și așteptările

societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate.

Astfel, susține că întrucât în urma săvârșirii infracțiunii de încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către inculpatul care deși a săvârșit infracțiunea din imprudentă, a provocat decesul unei persoane, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Deși, la caz, au fost reținute circumstanțe atenuante - atitudinea infractorului după săvârșirea infracțiunii, rezultând din prezența sa în fața autorității și caracteristica pozitivă a inculpatului, recuperarea cheltuielilor pentru înmormântare și tratament, circumstanțe ce au stat și la baza stabilirii pedepsei minime sub formă de închisoare prevăzută de legea penală, totuși aceste circumstanțe sunt incomensurabile în raport cu urmările fatale survenite prin săvârșirea infracțiunii, care în ansamblu conform raportului de expertiză medico-legală nr. 084/D din 06 iulie 2017 prezintă pericol pentru viață, în comun se califică ca vătămare gravă și au legătură cauzală directă cu survenirea decesului lui Petru Lungu (f.d 62-66), fapt care exclude posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, aceasta în condițiile în care pedeapsa suspensivă nu este proporțională cu fapta prejudiciabilă săvârșită și persoana inculpatului.

Mai indică partea acuzării că în speță, nu există nici o premiză de a considera că o pedeapsă condiționată va fi în stare să contribuie la corectarea și reeducarea lui Prodan Fiodor, în condițiile în care cunoștea de faptul că, mijlocul de transport este o sursă de pericol sporit care în cazul unei exploatare neconforme poate genera un prejudiciu de o gravitate înaltă, iar la caz urmările fiind mult mai grave, soldându-se cu o tragedie, nu a întreprins careva acțiuni ghidate de Regulamentul Circulației Rutiere și anume acomodarea vitezei unității de transport conduse, pentru a avea posibilitatea de a prevedea obstacolele aflate în fața sa și eventuala oprire a mijlocului de pericol sporit, ignorând totalmente obligațiunile sale.

Consideră că este neîntemeiată concluzia instanței de apel potrivit căreia inculpatul Prodan Fiodor se poate corecta fără executarea pedepsei ce i s-a aplicat, astfel fiindu-i dispusă aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, or, inculpatul nu a recunoscut vina, nu a manifestat căință sinceră, iar lipsa de conștientizare rezultă din comportamentul social-periculos al inculpatului.

În acest context, conchide partea acuzării că în privința inculpatului Prodan Fiodor, urmează a fi aplicată pedeapsa cu închisoare, cu excluderea art. 90 Cod penal, or, în speță, nu s-au stabilit circumstanțe atenuante potrivit art. 76 Cod penal.

7. Avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, declară recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură

penală, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Prodan Fiodor să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, și respingerea cheltuielilor dejudecată.

În motivarea recursului, partea apărării reiterează motivele invocate în cererea de apel, suplimentar menționând că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta eronat aplicând normele de drept material, or în acțiunile lui Prodan Fiodor, lipsesc elementele infracțiunii incriminate, iar decizia recurată nu conține motivele ce au stat la baza adoptării soluției, acestea fiind expuse neclar.

Astfel, susține că pietonul Lungu Petru a traversat carosabilul cu încălcarea prevederilor pct. 114 alin. (1), (2) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit căruia pietonii trebuie să traverseze drumul numai pe la trecerile semnalizate, inclusiv pe pasajele denivelate, iar în lipsa acestora la intersecții - pe linia trotuarelor sau acostamentelor; în cazul în care în limitele vizibilității (100-150 m) nu sunt treceri pentru pietoni sau intersecții, ei pot traversa drumul numai după ce s-au asigurat că nu se apropie nici un vehicul, efectuând trecerea pe traiectorie perpendiculară în raport cu marginea carosabilului;

Prin urmare, menționează că Prodan Fiodor, fiind participant la trafic, era în drept să conteze pe faptul că, toți participanții, inclusiv pietonii vor respecta prevederile Regulamentului circulației rutiere, precum este stipulat în pct. 3, 4 al acestuia. Mai mult, în preajma locului producerii accidentului (circa 100 m) există o trecere pentru pietoni și partea vătămată era obligat să se folosească de această trecere.

În acest context, precizează apărarea că în cadrul instanțelor de fond, a fost invocată legătura de cauzalitate între acțiunile pietonului Lungu Petru și consecințele survenite (decesul), însă ambele instanțe, nu au apreciat și nu au dat răspuns acestui argument.

Mai mult, indică apărarea că instanța de apel, nu s-a expus asupra admiterii sau respingerii raportului de expertiză judiciară autotehnică nr. 1095-1099 din 07 iunie 2019, care îl dezvinovățește pe inculpat.

Totodată, invocă partea apărării că în cadrul instanțelor de fond, deși a răsturnat toate capetele (încălcările RCR) reținute în rechizitoriu, totuși ambele instanțe, fără a intra în esența celor invocate, au examinat formal, trecând superficial peste acest aspect. Mai mult, instanța de apel nici nu s-a expus pe marginea încălcărilor Regulamentului circulației rutiere, iar în motivarea soluției a indicat, că accidentul s-a produs din motiv că inculpatul Prodan Fiodor, având în sine încredere, nu a manifestat prudență sporită la trafic ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, care pot apărea în traficul rutier, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe

sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului. Or, se atestă că instanța de apel nu a constatat în acțiunile inculpatului, încălcările Regulamentului circulației rutiere, fapt ce demonstrează și lipsa laturii obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 264 Cod penal.

Așadar, susține apărarea că instanța de apel nu a motivat prin ce s-a manifestat această încredere exagerată în sine, care a fost impactul lățimii carosabilului și gabaritele unității de transport, nivelul de organizare a traficului etc.(circumstanțe la care face referire) asupra producerii impactului. Or, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a verificat coroborarea acuzațiilor înaintate cu circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, limitându-se la o transcriere formală a conținutului acuzațiilor din rechizitoriu, care a fost criticat de apărare.

Conchide partea apărării că instanțele de fond, au preluat poziția neîntemeiată a acuzatorului, fără a se expune pe marginea argumentelor apărării, deși acestea denotă lipsa laturii obiective ale infracțiunii incriminate lui Prodan Fiodor.

În opinia apărării, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe care a fost reținută la baza învinuirii, conform evaluării proprii.

8. Avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului a depus referință la recursul declarat de partea acuzării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, recurenții își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*; 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*; 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, Colegiul penal lărgit remarcă, că apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că, provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau contravențional au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Reieșind din dispoziția art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs. Luând în considerație faptul că instanța de apel nu a înlăturat erorile primei instanțe, instanța de recurs urmează să verifice decizia recurată în cumul cu sentința primei instanțe.

După cum rezultă din lucrările dosarului, în speță prima instanță l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Prodan Fiodor în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit atestă faptul că, în partea descriptivă, prima instanță a descris faptele imputate inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca fiind dovedite, exact ca în rechizitoriu, indicând că: *"Prodan Fiodor, la data de 16.05.2017, aproximativ pe la orele 21:30, conducând automobilul de model „Toyota Carola ” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul R-2 Bender-Chișinău în direcția mun. Chișinău, deplasându-se prin s.Chetrosu raionul Anenii Noi km.22+500m, având în sine încredere, nu a manifestat prudență sporită la trafic ce iar permite să prevadă situațiile periculoase, care pot apărea în traficul rutier, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea*

și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, fără a ține permanent seama de următorii factori, **condițiile rutiere - timp de noapte, unde vizibilitatea este redusă**, locul conducerii - fiind în zona de acțiune a indicatorului rutier de informare nr.5.63 "intrare în localitate" și a indicatorului de avertizare nr. 1.20 „Trecerea pentru pietoni” din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, se deplasa cu viteza sporită de 52 km/ora, **nu a redus viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului la momentul respectiv**, ca urmare, a tamponat pietonul Petru Lungu, care în acel moment traversa traseul de la stânga la dreapta relativ direcției de deplasare a mijlocului de transport. În rezultatul tamponării lui Lungu Petru i-a fost cauzată: ... conform raportului de expertiză medico-legală nr. 084/D din 06 iulie 2017 prezintă pericol pentru viață, în comun se califică ca vătămare gravă și au legătură cauzală directă cu survenirea decesului lui Petru Lungu...", constatând în urma celor expuse că "consecințele accidentului rutier și urmările survenite au legătura cauzală cu nerespectarea de către Prodan Fiodor a prevederilor Regulamentului circulației rutiere și anume: pct. 10 alin. (1) litera b), potrivit căruia persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum"; art. 45 alin. (1) "Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră "; art. 45 alin. (2) " în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului";"

În continuare, tot în descrierea faptei considerate ca fiind dovedite prima instanță menționează, la fel că, inculpatul Prodan Fiodor nu a respectat și "pct. 47 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, "**Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități - 50 km/h**" și pct. 122 alin. (3) lit. b) potrivit căreia este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativetele tehnice..... la dispozitivele de iluminare... sunt dereglate farurile".

Deci, reieșind din constatarea primei instanțe, Colegiul penal lărgit reține că, aceasta conține indicarea încălcării punctelor din Regulamentul circulației rutiere cu conținut divergent, **adică pe de o parte, se reține că inculpatul nu a redus viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului la momentul respectiv**, făcând referire la faptul că, a încălcat prevederile art. 45 alin. (1), (2) RCR, **însă în continuare, prima instanță indică și faptul că, inculpatul nu a respectat și „pct. 47 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere - Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități - 50 km/h” și pct. 122 alin. (3) lit. b) potrivit căreia este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativetele tehnice..... la dispozitivele de iluminare... sunt dereglate farurile”.**

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază concluziile primei instanțe menționate supra, ca fiind confuze și care nu se conciliază reciproc, această instanță constatând fapta exact ca în rechizitoriu, fără a înlătura contradicțiile.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă faptul că, prima instanță indicând conform rechizitoriului că, inculpatul Prodan Fiodor nu a respectat și "...pct.47 lit.a) al Regulamentului circulației rutiere, "Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități - 50 km/h" și pct. 122 alin. (3) lit.b) potrivit căreia este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice..... la dispozitivele de iluminare... sunt derulate farurile", **nu a verificat incidența acestor puncte la speța dată, reieșind din circumstanțele și modul săvârșirii infracțiunii conform învinuirii înaintate inculpatului și cele constatate în ședința de judecată.**

În acest context, Colegiul penal lărgit reține că prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, conform căruia partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă **descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită**, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii; **probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.**

Totodată, Colegiul penal lărgit relevă, că rezultând din prevederile art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prevede că, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

În continuare, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu a pătruns în esența argumentelor invocate în apelul inculpatului, nu le-a supus verificării prin prisma probatoriului administrat la dosar și nu a răspuns în mod corespunzător la toate motivele invocate în cererea de apel, or, deși în cererea de apel, inculpatul a invocat că „*potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 1095-1099 din 07 iunie 2019, în condițiile producerii impactului, Prodan Fiodor nu dispunea de posibilitate tehnică de a evita tamponarea, precum și faptul că instanța nu a argumentat încălcările prevăzute de Regulamentul circulației rutiere pe fiecare punct, conform învinuirii înaintate*” instanța de apel a trecut cu vederea aspectele esențiale și nu a dat un răspuns plauzibil acestor argumente, cu toate că fiind investită cu atribuții de judecare a cauzei conform normelor stabilite pentru prima instanță, aceasta urma să analizeze toate aspectele învinuirii înaintate.

Aceste argumente ale inculpatului Prodan Fiodor, urmau să primească aprecierea corespunzătoare, deoarece reprezintă fondul apelului, iar nemotivarea

acestora reprezintă un viciu de procedură, care generează casarea deciziei instanței de apel.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, care reflectă un principiu legat de buna administrare a justiției, hotărârile judecătorești trebuie să indice în mod suficient motivele pe care se întemeiază soluția. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos din 19 aprilie 1994, pct. 61*), din hotărâre trebuie să rezulte cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, pct. 30*).

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor.

După cum se învederează și în Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) privind calitatea hotărârilor judecătorești, pentru a fi de calitate, hotărârea judecătorească trebuie percepută de justițiabil drept rezultatul unei aplicări pertinente a regulilor de drept, al unei proceduri echitabile și al unei aprecieri convingătoare a faptelor.

Hotărârea trebuie, în principiu, să fie motivată. Calitatea hotărârii depinde în principal de calitatea motivației. O motivație bună este o necesitate imperioasă care nu poate fi neglijată în favoarea celerității. Motivația permite nu numai o mai bună înțelegere și acceptare a hotărârii de către justițiabil ci este mai ales o garanție împotriva arbitrarului. De aceea, aceasta trebuie să fie coerentă, clară și lipsită de ambiguități și de contradicții, care trebuie să permită urmărirea unui raționament ce a condus judecătorul la soluția adoptată în final.

În subsidiar, în același Aviz se evidențiază că, motivația trebuie să răspundă pretențiilor părților, adică diferitelor capete de acuzare și mijloacelor de apărare. Această garanție este esențială, deoarece permite justițiabilului să se asigure că pretențiile sale au fost examinate și deci că judecătorul a ținut cont de ele.

La caz, instanța de apel nu a dat răspuns la toate cele invocate în apel, prin aceasta nerezolvând fondul apelurilor declarate și nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor comise de prima instanță.

Caracterul succint al concluziei formulate de instanța de apel față de criticile părții apărării este calificat de Colegiul penal lărgit ca fiind o motivare insuficientă și irelevantă, contrară standardelor procedurale inserate la art. 6 paragraf. 1 din Convenția Europeană.

În cauza *Vetrenko c. Moldovei* în hotărârea din 18 mai 2010, instanța de contencios european, a statuat că unul din standardele art. 6 din Convenție declară că este în sarcina instanțelor naționale de a considera cele mai importante

argumente ridicate de părți și de a aduce motive în sensul acceptării sau refuzului acestora. Chiar dacă sfera argumentelor asupra cărora instanțele urmează să aducă argumente proprii poate depinde de circumstanțele particulare ale cauzei, totuși o omisiune de a considera un argument serios sau examinarea într-o manieră vădit arbitrară este în sine incompatibilă cu noțiunea unui proces echitabil.

Deci, Colegiul penal lărgit notează că, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelanți, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Așadar, în decizie instanța de apel urmează să analizeze argumentele importante invocate de apelanți, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de apelanți. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cer prevederile art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În esență, toate acestea au conturat convingerea fermă a instanței de recurs că instanța de apel, judecând cauza, a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea aprecierea convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii incriminate inculpatului, să elucideze circumstanțele importante pentru soluționarea justă și promptă ale cauzei; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Prodan Fiodor Xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 05 mai 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Plămădeală Ghenadie

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin. (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privindu-l
pe **Prodan Fiodor Xxxxx**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2022, au fost admise recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe Prodan Fiodor Xxxxx, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, urmau a fi respinse cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021.

Având în vedere materialele cauzei, consider corectă soluția instanței de apel în decizia din 29 septembrie 2021, prin care au fost respinse ca nefondate cererile de apel declarate și menținută sentința.

Or, analizând argumentele invocate în recursurile ordinare declarate de către procuror și avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului privind ilegalitatea deciziei instanței de apel, constat că motivele reflectate în recursuri, nu constituie temei de intervenire în procedura precedentă, iar instanța de apel respingând apelurile declarate, și-a motivat soluția detaliat, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată, la caz lipsesc.

Analizând temeiurile invocate pentru recursul procurorului, în raport cu circumstanțele și lucrările dosarului, Colegiului penal consideră, că în prezenta speța acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel a adoptat o hotărâre, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii articolului 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și nu a admis careva erori, stabilindu-i întemeiat în limitele sancțiunii normei de care a fost recunoscut vinovat și ținând cont de prevederile art. 78 Cod penal, pedeapsa de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 1 an. În acest sent, instanța de apel întemeiat a reținut că instanța de fond a ținut cont de de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că acțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana inculpatului, care se află pe banca acuzaților pentru prima dată, este caracterizat pozitiv, are la

întreținere doi copii minori, de comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea infracțiunii, deși nu a recunoscut vina a suportat toate cheltuielile referitor la tratamentul lui Lungu Petru și pentru serviciile funerare și de comportamentul pietonului decedat, care la momentul producerii accidentului rutier era în stare de ebrietate alcoolică avansată și anume în rezultatul stabilirii alcoolemiei, în sânge s-a depistat alcool - 2,20 g/l, conform buletinului de analiză (f.d. 62-66), cât și faptul traversării carosabilului neregulamentar.

Astfel, consider că instanța de apel a reținut corect că, pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Cu referire la recursul avocatului Luca Alexandru în numele inculpatului, consider că, instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, fapta acestuia fiind calificată corect în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la fel instanța de apel a dat răspuns la argumentele principale din apeluri.

Așadar, în contextul celor expuse, consider că concluziile la care au ajuns instanțele de fond privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului Prodan F. sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată este echitabilă și în limitele legii penale.

Pentru aceste motive am optat pentru respingerea ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Prodan Fiodor Xxxxx**.

Judecător

Cobzac Elena